

готичні та античні романи того часу, В. Скотт прийшов до історичного роману з детальним розглядом своєї естетики. Готичний роман викликав у читача інтерес до сцени і тим самим навчив художника пов'язувати події з конкретним національним фоном.

Дослідники творчості В. Скотта зазначають, що у своїх романах письменник розуміє філософські думки історичного розвитку. Для Скотта історія розвивається за спеціальними законами, суспільство переживає періоди жорстокості, поступово стаючи більш моральними. Ці періоди жорстокості пов'язані з боротьбою завойованих народів з їх завойовниками, і як результат, кожен наступний етап розвитку, примирення ворогів, робить суспільство більш досконалим.

ЛІТЕРАТУРА

1. В. Скотт Айвенго. // В. Скотт; пер. з англ. передм. Галина Лозинська –Львів: Панорама, 2001 – С. 32–553.
2. Белинский В. Г. Романи Вальтера Скотта. –Санкт-Петербург: Антикварій, 1999. – С. 99–124.
3. Дружинін А. В. Вальтер Скотт та його сучасники. – Твер: Мартін, 2006. – С. 18–36.
4. Дяконова Н. Я. Англійський романтизм. Проблеми естетики. – Москва: Наука, 1978. – С. 48–59.
5. Ивашева В. В. Англійський реалістичний роман ХХ століття в його історичному звучанні. – Москва: Художня література, 2004. – С. 30–45.

Проців Г. Т.

група МАМ–11 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Ярема О. Б.

SEGMENTAL AND GRAPHIC COMPONENTS OF ANIMATED FAIRY TALES

Text segmentation and graphic effects include such concepts as: text placement on the page, line spacing and interval between graphemes and lexemes, general page orientation, text formatting (vertical, horizontal, diagonal, situational (arbitrary)), correction, underlining, insertions, strikethrough, highlighting, intentional merging of components without the necessary intermediate distance.

Line spacing is applied to all levels: graphic, morphological, lexical, syntactic and textual. It is obvious that we can place one or more graphemes, morphemes, lexemes, phrases, sentences in one line.

It can be argued that there are no clearly defined rules and criteria for placing text in animated fairy tales. The vast majority of text in fairy tales of this type is presented linearly evenly with the same interval, indents from the right and left margins of the column and read from left to right, which, accordingly, facilitates the perception of the text by recipients and does not complicate its understanding. However, there are cases when the authors indent from the general rules and produce the text at their own discretion, while pursuing a specific goal, such as attracting attention, highlighting keywords, the implementation of psychological influence, and others.

We can distinguish the following types of text positioning: vertical, horizontal, diagonal and arbitrary. The last type is considered to be the most interesting to study. The location of the text in this case is arbitrary.

In addition to arbitrary placement, modern texts are also characterized by a feature of wrapping around the picture. Converse cases where the picture wraps around the text are also common. The most innovative trend that is worth noting is the use of text in the form of objects, phenomena, living beings.

Corrections, insertions and underlining attract attention and force the audience to focus on key aspects of the message.

In order to emphasize the necessary fragment, the author uses the highlighting of the text in bold. This helps a child to recognize a key element of the text being produced.

Replacing a letter with an object similar in shape and illustrations facilitates the child's understanding of the content of the text, because it combines verbal, nonverbal and paraverbal modi that give originality to information.

Conclusion. Graphic processes analyzed above contribute to the implementation of a number of functions and focus readers' attention on those parts of the message that the authors think should come to mind in the first place. In addition, they are designed to expand the semantic boundaries of traditional graphics and allow the reader to realize the additional meaning conveyed through special effects.

REFERENCES

1. Акименко Н. А. Лингвокультурные характеристики англоязычного сказочного дискурса: дис. ... канд. филол. наук: 10. 02.04. Волгоград, 2005. 193 с.
2. Град Н. Я. Відеовербальний текст як об'єкт вербальної і невербальної комунікації у сучасних мультимодальних студіях. Київ: Молодий вчений, 2015. №5 (2). С. 153–157.
3. Миркович І. Л. Англомовний казковий дискурс у контексті лінгвокультури. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». 2017. №31. С. 86–89.
4. Goodman S. Literature and Technology. The Art of English: Literary Creativity. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2006. P. 299–363.
5. Walsh M. Reading Visual and Multimodal Texts: How is 'Reading' Different? Australian Journal of Language and Literacy. 2006. Vol. 29. №. 1. P. 24–37.

Пупенко А. І.

група К–11 (Національний університет водного
господарства та природокористування

Науковий керівник – канд. філос. наук, доцент Шадюк Т. А.

КОНСПІРАТИВНИЙ ДИСКУРС: СОЦІОКУЛЬТУРНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Останнім часом доволі відчутним є сплеск наукового інтересу до вивчення соціальних умов та культурних факторів, причетних до виникнення і набуття поширеності конспіративних теорій як часткового прояву того явища, загальною назвою якого є дезінформація. Дезінформація – це загальнодоступний інформаційний контент, який позиціонується як достовірна фактична інформація, але насправді є фальшивою, такою, що вводить в оману або, принаймні, в деяких випадках створюється з метою обману. Різновидами дезінформації можуть бути відверті вигадки, а також так звані «теорії», що не містять достатніх чи вагомих доказів підтвердження. У суспільному коловороті навіть офіційна інформація може набувати спотвореного характеру, втрачати авторство чи суттєві змістові компоненти й, відтак, циркулювати як фейкові новини. Отож, у широкому розумінні «теорії змов» ототожнюються з фейками. Однак самі по собі фейки мають місце не лише в новинних ресурсах, вони можуть зосереджуватись у будь-яких інших формах інформаційних нових медіа (відео-блоггах, відео-каналах, відео-іграх, електронних поштових скриньках, аккаунтах, меседжах, голосових бесідах тощо).

У сучасному інформаційному просторі «теорії змов» існують як конспіративний дискурс, що є різновидом дезінформаційного дискурсу, в якому зміни у суспільстві чи політиці пояснюються «змовою». Це явище медіа дискурсу, що функціонує у публічному інформаційному просторі, й до нього належать епізоди словесно оформлених роздумів, що змістовно корелюються. Часто кожна нова конспіративна оповідь залежить від попередньої і підготовлює сприйняття наступної завдяки незмінній змістовій лінії. Структурно-логічно «теорії змов» нанизуються одна на одну як намистини на мотузці: віра в одну теорію пов'язана